

РЕШЕНИЕ

№ 39668

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **9891** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на С. С. Ф., ЕГН[ЕИК], чрез адв. Ф., срещу Решение № 3116 от 15.08.2025г., постановено по н.а.х.дело № 6114/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 24-4332-006380/26.03.2024г., издадено от началника на група към Отдел „Пътна полиция“ - Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП-СДВР/, с което на С. С. Ф. зна основание чл.174,ал.1, т.2 ЗДВП е наложена „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност оспореното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Счита, че НП е съставено при непълно изследване и изясняване на фактическата обстановка в случая и при недоказано авторство на вмененото на касатора нарушение. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

На 15.01.2023г., около 04:15 часа, касаторът С. С. Ф., управлявал лек автомобил марка „БМВ“ , модел 420х drive“, с рег.№ 5603ТА, в [населено място], [жк], по бул. А.. Б. С. с посока на движението от бул. 8-ми декември към ул. Й. Й. При извършена от органите на СДВР проверка, било установено, че лицето управлява лекия си автомобил след употреба на наркотични вещества или техните аналози, установено с техническа средство Drug test 5000 с фабр. № 0001 и поредна проба 315, която отчела положителен резултата за кокаин. Лицето е отказало проба за алкохол. Издаден му бил талон за медицинско изследване № 113581 за ВМА-гр.С.. На лицето бил издаден АУАН серия GA № 845892 от 15.01.2023г.

Във връзка с горното било образувано ДП № 3М 90/2023г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр. преписка № 2380/2023г. по описа на СРП за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. С влязло в сила постановление от 14.03.2024г. на мл. прокурор от СРП наказателното производство по чл.343б, ал.3 НК било прекратено, а материалите изпратени в ОПП – СДВР за сведение и преценка за реализиране на административно- наказателна отговорност.

На основание цитираното по-горе постановление за прекратяване на наказателното производство, началник на група към СДВР-ОПП е издал НП № 24-4332-006380/26.03.2024г., с което на С. С. Ф. е наложена „глоба“ в размер на 1000 лв., за нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

НП е връчено на адресата на 27.03.2024г.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан съставилия констативен протокол за ПТП.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 3116/15.08.2025г., постановено по НАХД № 6114/2024 г., с което е потвърдил НП № 24-4332-006380/26.03.2024г., издадено от началник на група към СДВР-ОПП, с което на основание чл. 184, ал.5, вр. чл. 184, ал. 2, т. 2, пр. 1 от ЗДвП на С. С. Ф. е наложена „глоба“ в размер на 1000 лв., за нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца. За да потвърди оспореното НП, СРС е приел, че Ф. е извършила вмененото ѝ нарушение на ЗДвП умишлено, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност без допуснати съществени процесуални нарушения довели до нарушаване правото ѝ на защита, във връзка с което е потвърдил същото.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 3116/15.08.2025г., постановено по НАХД № 6114/2024 г., с което на основание чл. 184, ал.5, вр. чл. 184, ал. 2, т. 2, пр. 1 от ЗДвП на С. С. Ф. е наложена „глоба“ в размер на 1000 лв., за нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите,

установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от С. С. Ф., допустима жалба.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Видно от доказателствата по делото, административното производство по издаване на обжалваното НП, е проведено по реда на чл.36, ал.2 ЗАНН.

Съгласно чл. 36, ал. 1 ЗАНН „административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение“. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност и като основен процесуален акт във фазата на установяване на административни нарушения са въведени точно определени изисквания – да се състави акт в писмена форма, съдържащ изрично посочени в чл. 42 ЗАНН реквизити. Със съставянето на АУАН се поставя началото на производството, повдига се и се предявява обвинение на лицето, сочено за извършител, като се посочва в какво се изразява осъществено от него съставомерно деяние и се гарантира възможността то да организира в пълен обем защитата си чрез подаване на възражения, депозиране доказателства и отправяне на доказателствени искания.

Изключение от чл. 36, ал. 1 ЗАНН е разпоредбата на ал. 2 на същия член, съгласно която „без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган“. В случая, в противоречие с материалния закон, е приложена разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, като се констатира прекратяване на наказателно производство и даване на указание за преценка да се състави или не НП, обективирани в постановление на прокурор от СРП от 14.03.2024г. Предоставената по силата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН правна възможност на АНО да издадено НП за нарушение, установено въз основа на събрани в хода на прекратеното наказателно производство доказателства, му дава правомощие да извърши обстоен собствен анализ на тези доказателства и да постанови санкционен акт. В случай, че АНО установи наличието на данни за осъществено административно нарушение от лице, различно от това, срещу което се е водило наказателното производство, или за деяние, различно от това, предмет на воденото срещу лицето наказателно производство, следва да се укаже на компетентния контролен орган да състави АУАН. Доколкото хипотезата на санкциониране по чл. 36, ал. 2 ЗАНН е изключение от общото правило за образуване на административно-наказателно производство със съставяне на АУАН, то тази хипотеза може да се прилага единствено по отношение на лицето, срещу което се е водило наказателното производство, тъй като само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защити по тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество или не, не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН и да се ангажира административнонаказателната му отговорност за нарушение, с фактите по което се запознава за първи път с издаденото наказателно постановление. В случая наказателното производство по ДП № 90/2023г. е водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, а не срещу С. С. Ф.. Изводите за автора на административното нарушение не могат да се извлекат от текста на прекратителното постановление на прокуратурата, тъй като правно недопустимо е така обективизираното становище да замени/измести фазата на съставяне на АУАН. По горните съображения се формира извод, че за ангажиране отговорността на Ф. е било необходимо издаването на АУАН в сроковете по чл. 34

ЗАНН, което като не е сторено, представлява съществено нарушение на процесуалните правила и е предпоставка за отмяна на НП като незаконосъобразно издадено.

Административнонаказателното производство, макар и образувано в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, следва да се развие по регламентираните в ЗАНН правила. Едно е тези правила е разписано в разпоредбата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН – предявяване на нарушителя на акта, с който му се повдига административнонаказателно обвинение, за да се запознае в какво е обвинен, въз основа на какви доказателства, за да може да организира адекватно защитата си. В случая, предвид чл. 36, ал. 2 ЗАНН, функцията на АУАН се изпълнява от прокурорските актове. Липсата по делото на доказателства за връчването им, конкретно на връчването на постановлението за прекратяване на наказателното производство на С. Ф., сочи на неизпълнение на задължението по чл. 43, ал. 1 ЗАНН, съответно – налице е съществено процесуално нарушение от категорията на съществени. Възпрепятствана е възможността на Ф. да се запознае със събраните доказателства, удостоверяващи факта на осъществяване на конкретното изпълнително деяние. Едва след запознаването с постановлението на прокурора при СРП може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН и да се пристъпи към издаване на НП без наличието на АУАН. Въпреки това, на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН срещу касатора С. С. Ф. е образувано административнонаказателно производство, като е издадено НП, без да е съставен акт за установяване на административно нарушение и без същият да е предявен на нарушителя. Налице е нарушение на процедурата по налагане на административни наказания.

Недопустимо е нормата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН да се тълкува разширително и спрямо лице, което не е било субект на наказателното преследване и не е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи може да се образува административнонаказателно производство без съставен АУАН и то при условие, че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския акт, от който да разбере в какво е обвинено. Неспазването на гаранциите за съответна на обвинението защита е винаги основание за отмяна на НП. Несъставянето на АУАН, с който се повдига и предявява обвинение в извършване на административно нарушение, пряко негативно рефлектира върху правото на защита на наказаното лице.

Налице са нарушения на административните производствени правила, ограничаващи правото на защита на касатора, поради което оспореното решение следва да се отмени и вместо него постанови друго с което се отмени НП.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 1, предл. последно и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд Софи-град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3116 от 15.08.2025г., постановено по н.а.х.дело № 6114/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 24-4332-006380/26.03.2024г., издадено от началника на група към Отдел „Пътна полиция“ - Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП-СДВР/, с което на С. С. Ф. на основание чл.174,ал.1, т.2 ЗДВП е наложена „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: